

MAGNA CARTA – SUURI PERUSKIRJA

Missio SaKarja – Evankeliumia ilman rajoja

Savossa ja Karjalassa (Väinö Hotti)

Uusi nimi

Missio Savo on muutettu **Missio SaKarjaksi**. Muutos tapahtuu käytännön syistä: toiminta-alueemme on sekä Savo että Karjala.

Hengellinen merkitys

Sakarjan sanoma

Sakarja on eräs Vanhan Testamentin profeetta. Keskeiset luvut Sakarjan kirjassa ovat 3, 12, 13.

1.Ylimmäisen papin riisuminen ja pukeminen, 3:1-5

Tässä tuodaan selkeästi esille sekä vanhurskauttaminen että pyhitys. Molempien keskeinen olemus on **riisuminen ja pukeminen**. Kun Jumala VANHURSKAUTTAA ihmisen, hän riisuu entiset saastaiset vaatteet – viimeistä rihmankiertämää myöten. Vanhurskauttaminen on ”kertatapahtuma”.

”Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois” (Matt.15:13).

Tämän jälkeen seuraa pukeminen. Nämä molemmat tulevat myös esille Tuhlaajapoika-vertauksessa:

”Silloin isä sanoi palvelijoilleen: **'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa;** ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa, sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään” (Luuk.15:22-24).

PYHITYKSESSÄ tapahtuu sama prosessi, riisuminen ja pukeminen. Nämä tapahtuvat ”toistuvasti”.

”Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka **olette riisuneet** pois vanhan ihmisen tekoinensa ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan. Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus. **Pukeutukaa** siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te

antakaa. Mutta kaiken tämän lisäksi **pukeutukaa** rakkauteen, mikä on täydellisyyden side” (Kol.3:9-14).

”Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja **pukeutukaamme** valkeuden varuksiin” (Room.13:12).

Sekä vanhurskauttamisessa että pyhityksessä toteutuu ”autuas vaihtokauppa”: ihminen antaa ryysynsä Jumalalle ja Jumala pukee hänet juhlapukuun!

”Kristillisyydessä on aina riisuminen hitaampaa kuin pukeminen. Alas, matalalle lyömiseen tarvitaan vuosia, korottamiseen vain hetki. Lapsenkaltaisuus on vaikeasti saavutettavissa” (Niilo Tuomenoksa).

2. Israelin kansan pukeminen, 12 ja 13

Israelin kansan kohdalla pitkällinen ja kivulias riisumis - prosessi huipentuu Sakarjan kirjassa juhlaan pukeutumiseen (luvut 12 ja 13).

”Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen” (12:10-13).

”Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan” (13:1).

Israelille luvataan valoisa tulevaisuus. Missio Savossa on joskus taitettu peistä kristittyjen ja juutalaisten yhteysongelmasta: tulisiko kristittyjen palata juutalaisuuteen vai juutalaisten kääntyä kristityiksi?

Sakarja vastaa tähän yksiselitteisesti:

Tänään Israel on vielä paatumuksen tilassa. Paatumus päättyy, kun peite otetaan pois heidän kasvoiltaan. Tämä avaa myös tien yhteyteen pakanakristittyjen kanssa. Pakanakristityt ovat odottaneet israelilaisia Golgatan ristin juurella jo 2000 vuotta!

”Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, **että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva**, niinkuin kirjoitettu on: ”Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.” (Room.11:25-25).

OI ARMO JA RAKKAUS SUUR

*Oi armo ja rakkaus suur,
kun Jeesus meit taluttaa juur.
Hän neuvoillaan opastaa uskoviaan,
jotka kulkijat vieraan on maan.
Hän kaataa ja tukee.
Hän riisuu ja pukee.
Hän lymyy ja ilmestyy taas.
Hän tyhjentää tyhjäksi
ja alentaa köyhäksi
mutta tyhjä ja köyhä taas tuntea saa, että armonsa
rikastuttaa.
Hän sumuhun peittää,
sun hetkeksi heittää,
mutt` tien jälleen kirkastuttaa.*

SAVOLAISET KARJALASSA

1800-luvulla oli savolaisten ja karjalaisten välillä vilkasta kanssakäymistä. **Paavo Ruotsalainen** teki ”ristiretkiä” mm. Nurmekseen, Juukaan, Pielisjärvelle ja Kontiolahdelle. Vaikutus oli merkittävä näissä kaikissa pitäjissä. Suruttomuuden muurit murtuivat rytinällä. Juukaan herännäisyys vaikutti jopa niin voimallisesti, että silloinen kirkkoherra **N.G. Arppe** (1849-62) voi kirjoittaa: ”*Saatan sanoa, että koko seurakunta oli herännyt.*”

YHTEISIÄ PIIRTEITÄ

1. Maallikkoliike

Maanviljelijä **Paavo Ruotsalainen** oli liikkeen kiistaton ja itseoikeutettu johtaja. Pappejakin nöyrtyi tulemaan mukaan. Lopputuloksena maallikot ja papit löysivät toisensa – ja ”makasivat samoilla pahnioilla”. **Missio SaKarjassa** on sama mieli: papit ja maallikot samaan sarjaan.

2. Kristuksen sisällinen tunteminen

”Hänen ympärillään oli kristillisyyttä suuri määrä, mutta Paavo tahtoi tutkia sen **laatua**” (Saarisalo, Erämaanvaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.344).

Seppä Högman opasti Paavo Ruotsalaista ”Kristuksen sisälliseen tuntemiseen”. Uskoontulo oli tärkeä, mutta siihen ei ollut lupa pysähtyä. Uskoontulo ei vielä merkinnyt tähän päämäärään pääsyä. Tarvittiin kilvoitus ja pyhitys.

Missio Savossa korostamme herätystä ja uskoontuloa, mutta siinä ei ole suinkaan kaikki: koko Israelin lukuisa kansa lähti Egyptistä, mutta **vain kaksi** (Joosua ja Kaaleb) pääsi perille Kaanaan maalle!

3. Yleinen pappeus

Raamatun ohje ”jokaisella jotakin annettavaa” otetaan vakavasti.

”Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, **on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi**” (1. Kor.14:26).

4. Seurat

Vanhassa herännäisyydessä oli elävä seuraperinne. Siihen kuului puheita ja virrenveisuuta. **SaKarjassa** arvostetaan myös seuroja. Seurat liittyvät luontevasti yleiseen pappeuteen.

5. Hengen köyhyys

”Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta” (Matt.5:3; Saarnivaaran käänn.).

”*Moni on ottanut omiin käsiinsä Jumalan tavara-aittojen avaimet, heränneiden ruoka on vielä pyytämässä*” (E.F. Juurmaa, Salattu viisaus, s.60 ; Wilhelmi Malmivaara).

”*Köyhyys hengessä on Kristuksen opetuslapsen sisällinen tila. Samassa kun hän on itsessään köyhä, on hän Herrassa rikas. Hänen rikkautensa on Jeesus Kristus*” (mt. s.48; Wilhelmi Malmivaara).

”*Vaarallisin rukouksen surmaaja on omasta mielestä hyvin luonnistunut kristillisyy*” (mt. s.55; Wilhelmi Malmivaara).

6. Kerjäläisprinssi

Uskova on itsessään rutiköyhä, mutta Kristuksessa upporikas (Room.7,8). Oman huonouden, pienuuden, alamittaisuuden ja syntisyyden tunto on uskovan jatkuva seuralainen, mutta samalla hän elää Kristuksessa yltäkyläistä elämää. Nämä kaksi elementtiä ovat uskovassa ”sisäkkäin”. Uskovan autuus on ”ahdistettua autuutta”.

”**Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu**” (Ps.23:1).

”**Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä**” (Ps.73:28).

7. Kilvoituksen korostus

Kilvoitus kuuluu olennaisena osana elävään kristillisyyteen.

"Elävä usko ei koskaan pysy muuten voimassa kuin sisällisen kilvoituksen ja valvomisen kautta" (mt. s.10; Paavo Ruotsalainen).

8. Etsivä usko

"Ottakoot muut itselleen Jumalan armon valmiina kuin hyllyltä. Minun on aina täytynyt sitä etsiä, kuin neulaa etsitään lattian raosta" (mt. s.11; Paavo Ruotsalainen).

"Autuaat ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat, nimittäin etsivällä uskolla riippuvat kiinni Vapahtajassa" (mt. s.35; Paavo Ruotsalainen).

"Meidän pitää etsivällä uskolla odottaman sitä aikaa, jona Herra asiamme toimittaa, jolloin vasta ihminen saa tuntea Kristuksen läsnäolon ja omantunnon rauhan" (mt. s.41; Paavo Ruotsalainen).

9. Katso Jumalan Karitsaa

"silmit luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään" (Hebr.12:2).

"Niin kauan kuin peukalo liikkuu, silmät Kristuksen puoleen" (mt. s.18; Paavo Ruotsalainen).

10. Sotapalvelusta

"Kysykää usein toisiltanne: Miten sotanne laita on?" (mt. s.20; Paavo Ruotsalainen).

"Eikö ihmisen olo maan päällä ole sotapalvelusta" (Job 7:1).

"Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet" (Ef.6:10,11).

11. Kallis hunajan pisara

Tämä oli Paavo Ruotsalaisen teologian peruskirja. Se on terveellistä luettavaa olkoon ihmisen hengellinen tila mikä hyvänsä. Nimenomaan kirja rusikoi farisealaista omavanhurskautta.

12. Kokoontumiselementit

Jokaisessa kokoontumisessa pyritään nojautumaan apostoliseen perinteeseen. Tänäpäin, voimakkaiden harhaoppien aikana, on tarpeen kysyä nimenomaan apostolisen opetuksen perään. Monet harhaopit pyrkivät riepottelemaan uskovia laitumille, joilla ei ole mitään tekemistä apostolisen opetuksen kanssa. Jumalan sanan tulee olla keskeisenä kaikessa kokoontumisessa.

"Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa" (Apt.2:42).

”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne” (Kol.3:16).

13. Kokoontumispaikat

Heränneet kokoontuivat paljon kodeissa, mutta joskus oli kokoontumispaikkoina esim. Pielisen saaret.

Missio Savo on joutunut etsimään kokoontumispaikkoja. Kirkkoherrat ovat lähes säännönmukaisesti evänneet leirikeskukset ja seurakuntatalot. Kaiketi pelätään sakraalitulojen saastumista! Sen sijaan huoltoasemien pitäjät ovat suhtautuneet Jumalan sanan julistukseen ilahduttavan myönteisesti tarjoten kabinettitilojaan ”ilmaiseksi”.

14. Ei tanssien taivaaseen

Paavo Ruotsalaisen kilpailija heränneiden johtajana oli **Juhana Puustjärvi** (joka sotaväessä oli luonteensa vuoksi saanut nimen **Lustig** (= hauska). Lustig *”puhui vaikuttavasti ja Raamatun mukaisesti ensimmäisestä parannuksesta ja ensimmäisestä vanhurskauttamisesta”* (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.40).

Kuuluvat nyt hyppivän ja tanssivan seurainsa perästä. Päämies itse on soittajana – oikein soiton mukaan -. Se onkin Lustig vanha pelimanni”, sanoi setä melkein ivallisesti...Suruttomilla on ilo ja riemu sellainen – kuuluvat joukoissa kulkevan – nuoret varsinkin – ja täyttävän huoneet, kun hypynaika alkaa, jatkoi setä” (Oravala, Erämaan profeetta, ss.28,29).

Paavo Ruotsalainen joutui ottamaan kantaa tanssi-ilmiöön: *”Jos ei nyt pikaisesti palata Herran puoleen, niin Lustigin oppi viepi meidät helvettiin”* (Saarisalo, emt.s.47).

”Lustigin kristillisyyks oli käynyt yhä kevythenkiseemmäksi, eikä siinä enää näkynyt maailman ja Jumalan valtakunnan välistä rajaa” (mt.s.46).

Tänäänkin on kosolti *”lustigeja”*, jotka puhuvat jatkuvasti *”ensimmäisestä parannuksesta ja ensimmäisestä vanhurskauttamisesta”*, mutta pysähtyvät tähän.

EI MITÄÄN UUTTA AURINGON ALLA! Tänään tanssivillitys on kulovalkean tavoin levinnyt hengelliselle sektorille (esim. Kansanlähetys). Muutama vuosi sitten Missio Savossakin esiintyi liikehdintää, joka innosti muutamia naisia laittamaan *”jalalla koreasti”*. Tämä liittyi tilanteeseen, jolloin Missio Savoyn yritettiin ujuttaa juutalaisuutta - joka onneksi saatiin torjutuksi!

15. Ei herätyspuhuja

Suomessa on ollut useita ansiokkaita **herätyspuhujia**. Mutta suuri puutos on ollut niistä, jotka ohjaavat hengelliseen kasvuun, pyhitykseen. Tästä puutoksesta johtuen todennäköisesti hyvin moni uskoontullut on jäänyt *”taipaleelle”*. Muutamien teologia näyttää olevan niin *”yksiniitistä”*, ettei siihen sovi muuta kuin uskoontulo! Uudestisyntymisessä saadaan taivaslippu – ja siinä on

kaikki! Uudelleen ja uudelleen kerrotaan vain uskoontulosta mutta kilvoitus on jäänyt taka-alalle. Tämä on vääristynyttä kristillisyyttä, joka ei vie perille.

”Paavo ei tahtonut käydä herätyspuhujasta. Hän ymmärsi elämäntehtäväkseen niiden hoitamisen, joita Pyhä Henki oli herättänyt” (mt, s.353).

16. Onko sinulla passi?

”Paavon joukko saapui Viipuriin, missä oli anottava Venäjän passia kuvernöörivirastolta...Kun matkalaiset eivät maaherralta saaneetkaan passia, niin Paavo sai siitä hengellisen opetuksen. Usein hän sen jälkeen ihmisten sieluntilaa kysellessään tiedusteli: ”Onko sinulla passi?” (A.Saarisalo, Erämaanvaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.54).

”Sillä passilla, josta Paavo usein puhui kysellessään ihmisen uskontilaa, hän tarkoitti Pyhän Hengen uudistuvaa todistusta ihmisen sydämessä” (emt.s.383).

Raamattu puhuu **Pyhän Hengen sinetistä**, joka taas kiinteästi liittyy ”pelastusvarmuuteen”. Tämä sinetti painetaan meihin uskoontulo yhteydessä.

*”Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne **evankeliumin**, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi” (Ef.1:13,14).*

17. Arkikilvoitusta

Heränneet kokoontuivat usein yhteen, mutta Paavo korosti myös arkikilvoituksen merkitystä:

”Kirjeet osoittavat, ettei Paavo luottanut seuraliikkeen joukkokristillisyyteen, vaan piti kaikkein tärkeimpänä yksinäisyyden kilvoitusta” (mt, s.374).

”ottakaa tie eteenne kotona” (mt. s.375).

”Nuori hempeämielinen kansa, vastaherännyt, ei tahtoisi koskaan olla muualla kuin Jumalan sanan harjoitushuoneessa, mikä näyttää yhdeltä osalta oikealta, vaan jos asiaa oikein katsotaan, on se yhtä paljon vahingollista kuin hyödyllistäkin. Hempeämieliset ihmiset nautitsevat siellä huvitusta eivätkä sitten tunne yhtään sitä erotusta, mikä on hengellisten huvitusten ja sielunrauhan välillä” (E.F Juurmaa, emt. s.38; Paavo Ruotsalainen).

18. Kirkko ja Paavo

”Paavo sai eläessään kärsiä kirkon johdon taholta syytöksiä siitä, että hän oli epäluterilainen eli lahkolainen” (Saarisalo, emt. s.312).

”hän ei tyytynyt virkapappien kristillisyyteen, joka yleensä kivettyi siihen tietovarastoon, jonka he olivat hankkineet päähänsä koulussa ja yliopistossa” (emt.s.346).

Paavo Ruotsalaisen ja kirkon papiston välit olivat joskus hyvin kireät. Ei sovi kuitenkaan unohtaa, että Paavolla oli myös monia hyviä pappisystäviä (Malmberg, Lagus jne.). On huomattava, että papit ja maallinen valta usein yhdistyivät taistelussa heränneitä vastaan. Tämä vastakkainasettelu kulminoitui Kalajoen käräjiin (1838-39).

”Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä; ja puetettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen. Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä” (Luuk.23:11,12).

”Vallesmanni lisäki Steniuksen toimeksiannosta olemme tulleet pidättämään Paavo Ruotsalainen – nimistä henkilöä syytettynä kirkon vastaisten kokousten pitämisestä” (Saarisalo, emt. s.65).

”Paavo oli lopulta niin sydämistynyt pappeihin, että terveenä ollessaan uhkasi noudattaa kuolinvuoteensa ääreen ´vallesmannin manaamaan itseänsä`” (Saarisalo, emt. s.234).

19. Oikea järjestys

Paavo Ruotsalainen oli pitkälti kaavoista vapaa. Hän jakoi kansalle mitä oli ”petäjävapriikin koulussa” Herralta saanut. Joskus hän joutui muutamalle viisastelijalle sanomaan: ”Heitä hiiteen nuo tikapuut”! Toisaalta Paavollakin oli määrätty ”autuudenjärjestys”. Tämä järjestys koski uskoontulon ja hyvien tekojen suhdetta. Tähän liittyi myös se, kenet voitiin pestata hengelliseen työhön: Jumalalle kelpaavat ainoastaan vanhurskauttamisen jälkeen tehdyt teot – ei ennen sitä!

”Paavo ei väsynyt varoittamasta ihmisiä siitä, että he väärässä järjestyksessä yrittivät tehdä hyviä tekoja – ennen kuin olivat päässeet Kristuksen sisälliseen tuntemiseen” (Saarisalo, emt. s.326).

”Älä vain suruttomia pane Herran töihin!” (Oravala, Erämaan profeetta, s.267, Paavo Ruotsalainen).

Missio SaKarjan painotukset

Missio SaKarja pyrkii kaikin tavoin perustelemaan teologiaansa Raamatulla. Vain Raamatun teksti on riittävän arvokasta Missio SaKarjan oppiperustaksi.

1. EI YHTEISKRISTILLINEN

SaKarja ei ole yhteiskristillinen. Tämä yhteysliike liittyy ekumeniaan, jossa tunnustetaan ja hyväksytään kirkkokuntien rajat ja pyritään pitämään yhteyttä ”yli rajojen”. Tämä on **harhaoppia**. Tältä pohjalta muotoutuu aikoinaan antikristillinen, SUURI BABYLON. SaKarjassa yhteys tapahtuu ”ilman rajoja”. Raja-aidat eivät ole Jumalan tekemät. Niiden särkeminen on jokaisen uskovan velvollisuus ja tehtävä. Jokainen, joka niitä rakentaa ja pitää yllä, on taas Jumalan vastustajan Saatanan asialla.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden” (Ef.2:14).

2. YKSI SEURAKUNTA

Seurakuntia voidaan nimittää ainoastaan paikkakuntien mukaan. Eri opinkäsitykset eivät oikeuta oman seurakunnan perustamiseen. Paavalin kaikkikin kirjeet olivat kristillisille seurakunnille eri paikkakunnilla: roomalaisille, korinttolaisille, efesolaisille, filippiläisille jne. Tänään pitäisi palata ”yhden kirkon” oppiin.

3. TAIVAALLINEN NÄKY

”Sentähden, kuningas Agrippa, **minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä**” (Apt.26:19).

Näky ”yhdestä seurakunnasta” on **taivaallinen**, koska se on Raamatun näky. Lahkolaiset joutuvat tyytymään surkeaan **helvetilliseen** näkyyn, näkyyn jaetusta, paloitellusta ja silvotusta Kristuksesta!

4. YHTEYDEN PERUSTEET

Uskovien yhteyden perusta on tuotu Raamatussa hyvin selvästi esille. Sen toteamiseen tarvitaan ainoastaan ”välttävä sisälukutaito”! Ken kieltää nämä selvät raamatulliset kriteerit, häntä ei voi nimittää lainkaan kristityksi.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” (Joh.13:34,35).

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä**, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:20-23).

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan” (Gal.3:26-28).

Tämä jae voidaan päivittää suomalaiseen hengelliseen maisemaan:

”Ei ole tässä luterilaista, eikä helluntailaista, ei ole vapaakirkollista, ei metodistia eikä baptistia; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.”

”Sentähden **me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan**; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:16,17).

”Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi” (1. Joh.3:14,15).

5. RAKKAUS YHDISTÄÄ

Uskonelämässä ei riitä, että omistetaan kaikki uskonelämän palikat, vaan myös priorisointi on tärkeää. Ilman oikeaa priorisointia (tärkeysjärjestystä) ei yhteys ole mahdollinen. Kaikki opinkohdat ovat alisteiset **rakkaukselle**.

”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:35).

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä **vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen**. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, **mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi**. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi” (1. Kor.13:1-3).

Sillä nämä: ”Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse”, ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi”. Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden **on rakkaus lain täyttämys**” (Room.13:9,10).

”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta **suurin niistä on rakkaus**” (1. Kor.13:13).

”Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on **täydellisyyden side**” (Kol.3:14).

”Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä ”rakkaus peittää syntien paljouden” (1. Piet.4:8).

6. LAHKOLAISUUS

Jos luovutaan ”yksi seurakunta” – aatteesta, ajaudutaan välttämättä lahkolaisuuteen. Kullakin lahkolla on oma erikoisoppinsa joka erottaa sen ”muista lahkoista”. Seurakuntia on kuitenkin oikeus nimittää ainoastaan paikkakunnan mukaan!

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, **että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivätkä peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

7. JAETTU KRISTUS

”Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?” (1. Kor.1:11-13).

8. MONIAVIOINEN KRISTUS?

Kristuksella on **vain yksi morsian**, seurakunta (ekklesia), joka on samalla Hänen ruumiinsa. On mahdotonta ajatella, että hänellä on useita morsiamia: luterilainen, vapaakirkollinen, helluntailainen jne. Tällöin teemme Kristuksesta ”moniavioisen”, mikä on mitä törkeintä jumalanpilkkaa! Lisäksi moisessa ajattelussa ”ei ole mitään järkeä”! Tässä meidän tulee ajatella loogisesti ja järjellisesti. Jeesuskin muistuttaa tästä:

”Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?” (Luuk.12:57).

”Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: ”Tule tänne, minä näytän sinulle **morsiamen, Karitsan vaimon**” (Ilm.21:9).

”Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja **hänen vaimonsa on itsensä valmistanut**” (Ilm.19:7).

9. ALAIKÄISYYTTÄ – LIHALLISUUTTA

Korinton seurakunnassa oli monessa mielessä mallikas tilanne. Kaikki armolahjat olivat toiminnassa:

”**niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa**” (1. Kor.1:7).

Paavali kirjasi **vain yhden puutteen**; mutta se olikin sitä vakavampi. **RAKKAUS** puuttui. Paavalin mukaan ilman sitä kaikki muukin valui hiekkaan: ”**mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi**” (1. Kor.13:2).

Tämä puutos johti Korinton muutoin niin mainion seurakunnan luokituksen laskuun: he putosivat **lasten, lihallisten kristittyjen ja lahkolaisten sarjaan!**

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin **pienille lapsille Kristuksessa**. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; **olettehan vielä lihallisia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?” (1. Kor.3:1-4).

Missio SaKarjan kulmakivet

”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, **kulmakivenä itse Kristus Jeesus**, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä” (Ef.2:19-

22).

1. VERI

Jeesuksen veren **kolmoisvirta**: a) Puhdistusveri, 2. Kun.5:10; Sak.13:1; Matt.26:28; Hebr.9:13,14,22; 1. Joh.1:9.

b) Pyhitysveri, 1. Kor.1:30; Hebr.10:29.

c) Yhteysveri, Joh.11:49-52; 12:32; 13:34,35; Joh.17; Ef.2:14; 1. Joh.1:7; 2:9,10; 3:10-15.

On selvää, että Jeesuksen veri on myös ”yhteysveri”. Tähän ei kuulu Raamatun ohje ”järjen päätelmien hylkäämisestä” (2. Kor.10:5).

Päinvastoin meidän tulee tässä toimia ”järjen päätelmien mukaan”! **Yhteys Kristukseen = yhteys toisiin uskoviin, KOSKA SEURAKUNTA ON KRISTUKSEN RUUMIS.**

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

Kaikilla uskovilla on täten Kristuksen ruumiin kautta **orgaaninen** (elimellinen) yhteys toinen toiseensa – yhtä varmasti kuin heillä on yhteys Kristukseen. Tämä on järjestetty, mutta myös hyvin yksinkertaista. Tämän opin omaksumisen esteenä ei ole terve järki, vaan epäusko: **”usko ainoastaan”** (Luuk.6:50). Tilanne on verrattavissa Luvatun maan valloitukseen:

”Ja niin me näemme, että he **epäuskon tähden** eivät voineet siihen päästä” (Hebr.3:19).

VERI liittyy yhteyteen ilman muuta, koska Jeesuksen ruumis ei ole **veretön!** On harhauttavaa puhua Jeesuksen verestä ainoastaan ”puhdistusverenä”. Puolitotuus = valhe! Pyhitys ja yhteys liittyvät tähän vereen yhtä saumattomasti.

2. TULI

”Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; **hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella**” (Matt.3:11).

”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!” (Luuk.12:49).

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. **Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle**” (Apt.2:1-3).

”Ja enkeleistä hän sanoo: ”Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja **palvelijansa tulen liekiksi**” (Hebr.1:7).

”**Eikö minun sanani ole niinkuin tuli**, sanoo Herra, ja niinkuin vasara, joka kallion murtaa?” (Jer.23:29).

3. VESI

1. Siunattu kastevesi

”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, **kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen** ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:18-20).

”Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, **niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut**” (1. Kor.1:14,15).

”Ja hän sanoi: ”Millä kasteella te sitten olette kastetut?” He vastasivat: ”Johanneksen kasteella”. Niin Paavali sanoi: ”Johannes kasto parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen”. Sen kuultuaan **he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen**. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat” (Apt.19:3-6).

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että **me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?**” (Room.6:1-3).

”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. **Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet**. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa” (Gal.3:26-28).

2. Jeesus antaa elävää vettä

"Jumalan virta on vettä täynnä" (Ps.65:10).

"Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahatta, ilman hinnatta viiniä ja maitoa" (Jes.55:1).

"Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja **hän antaisi sinulle elävää vettä**" (Joh.4:10).

"Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja" (Joh.7:38; Saarnivaaran käänn.).

"Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" **Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi**" (Ilm.22:17).